

СВЯТИТЕЛЯ МИКОЛАЯ, АРХИЄПИСКОПА МИР ЛІКІЙСЬКОГО, ЧУДОТВОРЦЯ

Наш Святий Отець Миколай, емулятор апостолів та гарячий наслідувач Господа Ісуса Христа, постає як живий стовп Церкви, ревний на захист віри та зразок пастирської любові для святих єпископів. Через свої незліченні чудеса від імені бідних, покинутих, тих, хто страждає несправедливістю, і всіх, хто закликає його батьківський захист, він і донині показав себе «добрим управителем багаточисельної благодаті Божої» (I Петро 4: 10).

Святий Миколай народився в Патарі в Лікії наприкінці III століття у батьків-християн, які давно були бездітними. З раннього віку він виявляв свою любов до чесноти та своє завзяття дотримуватися обрядів Церкви, утримуючись від грудей матері по середах та п'ятницях до вечора. Побожний і схильний до мовчання, він здобув освіту теології і, будучи ще молодим, був висвячений священиком дядьком, архієпископом Миколою. Протягом багатьох років бдіння, піст і молитва були чеснотами, якими він мав успіх, але з моменту смерті батьків та віддання спадщини нужденним чеснота милостині стала його найбільшою славою Богові. Він вважав себе лише керуючим благами, які належали бідним, і особливо дбав про те, щоб його добрі справи зберігалися в таємниці, щоб не втратити небесну нагороду (Матвія 6:7). Тричі він таємно залишав золото, достатньо для подружжя трьох дівочих дівчат, яких їхній борг батько мав намір віддати на проституцію. Коли чоловік врешті-решт виявив свій добрий вчинок, Микола змусив його пообіцяти, коли цінував своє порятунок, нікому про це не сказати.

Бог відплатив йому через харизмати і чудеса, якими він став відомим в очах людей. Під час паломництва до Святих місць він двічі своєю молитвою заспокоював вітри, які загрожували кораблю, на якому він плавав.

Незабаром після повернення ангел повідомив синоду єпископів, зустрівши обрати пастуха для сусіднього міста Міри, щоб вони обрали Миколая, що вони зробили, на радість людям. Під час останнього великого

переслідування під Діоклетіаном та Максиміаном (бл. 305) святий Миколай був кинутий у в'язницю, де він продовжував підтверджувати своє духовне паство у вірі. З приєднанням Костянтина він був дуже ревним до руйнування ідолопоклонних храмів та вигнання демонів, які їх населяли. Серед отців, зібраних у Нікеї в 325 році на перший Вселенський собор, Миколай був одним з провідних поборників православ'я проти безбожної єресі Арія, яка так швидко вилилася на біди і розділити святе Тіло Христове.

Він врятував місто Міру від голоду, поставившись до господаря судна, навантаженого кукурудзою, і сказав йому вивантажити свій вантаж у тамноні. Пізніше людина Божа врятувала життя трьох римських офіцерів, несправедливо звинувачених у змові, з'явившись уві сні до імператора Костянтина та до його віроломного префекта Авлавія. Повноцінні вдячності святому за їх визволення, три солдати стали ченцями.

У багатьох інших випадках після його смерті, а також за життя святий Миколай дивом допомагав судам у біді та людям, що здійснювали плавання, і так шанується як захисник усіх, хто плаває морями. Таким чином, одного дня під час бурі він опинився біля керма корабля, який зазнав лиха, і благополучно привіз до порту; а іншим разом він врятував пасажирів, який впав за борт, кричачи: "Святий Миколай, допоможи мені!", і одразу опинився вдома в оточенні своєї враженої родини.

Багато років святий єпископ був, як присутність Христа, другом людини і доброго пастиря своїм вірним; не було нещастя, яке б не привело його до співчуття, жодної несправедливості, яку він не відшкодував, жодного розбрату, який він би не усунув. Де б він не опинився, його освітлене обличчя та атмосфера променистого миру, що його оточували, були враз впізнавані. Коли він заснув у мирі, його люди оплакували втрату свого пастора та провидіння, завдяки якому вони отримали стільки благ, але ангели та святі раділи з великою радістю, коли прийняли серед них кроткого Миколая. Його святі моці, розміщені у церкві, збудованій на його честь у Міри, щорічно шануються натовпами паломників. Одного разу Диявол, не витримавши слави, що сяяла з гробниці святого Миколая, прийняв вигляд бідної старенької жінки і закликав деяких паломників, які їхали до Мири, скаржившись, що вона не в змозі сама подорожувати, і довіривши їх колба масла для світильників, які постійно горіли перед святиною. Під час плавання Микола з'явився капітану корабля і сказав йому кинути нафту в море. Що раніше він зробив це, ніж поверхня води загорілася і кружляла в палаючих

загрозах від жаху пасажирів, які дякували Богові за те, що врятували святилище через його святого. У 1087 році, після того, як Міра потрапила до сарацинів, святі моці святого Миколая були перенесені до Барі на півдні Італії у супроводі багатьох чудес, і там вони шануються донині.

Святий Миколай, зі святим Юрієм, є одним із найсвятіших вшинованих християнами - людей на Сході, а також на Заході. Церкви, присвячені йому, такі ж незліченні, як і місця та вірні, названі на його честь. Його особливо шанують українські люди як захисника врожаю, а на Заході його вважають покровителем школярів та молоді взагалі.

